

Josep Maria Llompart de la Penya

Visat núm. 13
(abril 2012)

per **Sebastià Bennasar**

Josep Maria Llompart de la Penya (Palma, 1925-1993) fou una de les personalitats literàries més importants de la cultura en llengua catalana de la segona meitat del segle XX. Poeta, editor, crític literari, traductor, intel·lectual i activista cultural, fou també un dels prologuistes més prolífics de la nostra literatura, sempre per ajudar els autors més joves o bé per fer grans introduccions a les obres dels clàssics.

Fill de militar, passà la infantesa a Galícia, circumstància que li permeté tenir contacte amb la llengua gallega i la portuguesa. D'aquí es deriven algunes de les seves traduccions i estudis crítics sobre la literatura galaicoportuguesa entesa en sentit ampli.

Llompart va treballar en publicacions, com ara en *Papeles de Son Armadams*, que dirigia Camilo José Cela, de la qual arribà a ser el gerent i el sotsdirector, on féu moltes traduccions d'autors catalans cap a l'espanyol, així com també del francès. Com a poeta són imprescindibles els seus llibres: *La terra d'Argensa* (1972), *Mandràgola* (1982), *Jerusalem* (1990) o *Spiritual* (1992), on hi ha algunes de les seves millors creacions.

El 1961 començà a treballar, a les tardes, a l'Editorial Moll com a lector d'originals i editor, i on donà a conèixer i impulsà bona part de l'obra dels escriptors més joves de les Illes. Segons la seva biògrafa, Pilar Arnau, «com a investigador, Llompart ha de considerar-se el fundador de la crítica literària contemporània a Mallorca», en un enfocament basat sobretot en mètodes historicistes i descriptius i amb voluntat didàctica, com ho testimonia el llibre, de 1964, *La literatura moderna a les Balears*. A banda dels seus articles en revistes específiques, va ser un col·laborador assidu dels mitjans de comunicació, entre els quals cal esmentar: *Última Hora* i *Diario de Mallorca*.

A més de la seva tasca intel·lectual, fou docent a la Universitat de les Illes Balears (1987-1991), president de l'Obra Cultural Balear (1978-1986) i de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (1983-1987). Durant el franquisme adquirí una postura clara i ferma envers la recuperació dels valors democràtics i de la llengua catalana.

[Per saber-ne més](#)